

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 22 | 15. NOVEMBER 1926 | 75. AARGANG

TALE AF ÆLDSTE SAMUEL O. BENNION.

Præsident af Central-Staternes Mission.

Ved Foraars Konferencen i Salt Lake City 1926.

Jeg er meget glad, mine Brodre og Sostre, ved at overvære denne Konference; men var det blevet overladt til mit eget Ønske, vilde jeg have ønsket, at min Tid var bleven givet til Præsident Grant. Jeg paaskonner Evangeliet og den Kundskab, der er kommen til mig gennem min Virksomhed, med at bære mit Vidnesbyrd til Menneskenes Born, at dette Guds Værk, som er aabenbaret ved Profeten Joseph Smith i vore Dage, er sandt. Paa mine Rejser har jeg fundet Tro blandt Menneskenes Børn og er bleven bekendt med mange Mænd og Kvinder, der har adlydt Jesu Kristi Evangelium, som er lært dem af Kirkens Ældster, der har virket i Central Staternes Mission.

Ligesaa meget som jeg har haft mange Hundrede af unge Mænd og Kvinder til at arbejde under min Ledelse som Præsident af denne Mission, saa har jeg været i Stand til at observere, at de Unge i Zion vokser i Styrke, og at de ikke er svagere, end de var for 20 Aar siden. Jeg véd, at Medlemmerne i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er tiltagende

i Tro, og at Zions Unge ikke taber deres Tro, men at de holder fast til Trods for de tiltagende Fristelser, der omgiver de Unge, sammenlignet med Fristelserne for 20 Aar siden.

I Betragtning af det Faktum, at vore unge Mænd og unge Kvinder skrider fremad i Tro og Villighed til at tjene Gud, er det derfor ikke indlysende, at Medlemsskabet i Jesu Kristi Kirke paa Jorden vokser i Styrke og Magt? thi om vi kunde mærke nogen Tilbagegang, vilde det uden Tvivl vise sig hos de Unge i Zion, men eftersom Zions Unge viser Fremgang i Tro og i almindelig Villighed til at forkynde Evangeliet, maa vi indrømme, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Anliggender er vel administreret, at Herrens Værk vokser og tiltager i Kraft og Styrke paa Jorden, og Børnene, som er givet til Forældre i Zion, vil fremdeles fortsætte med at bringe Evangeliets Budskab til Menneskenes Børn, indtil Herren kommer.

Jeg véd, at Herren lever, og at Jesus er Kristus, samt at Joseph Smith var og er en Guds Profet, og at han modtog Autoritet til at forvalte i Guds Navn, samt at han var guddommelig beskikket til at genoprette Kirken, og Evangeliet, som blev gengivet ved ham, skal prædikes i den hele Verden. Jeg bærer mit Vidnesbyrd, at Guds Præstedømme er paa Jorden, og at de præsiderende Brødre, med Heber J. Grant som Hoved, er guddommelig kaldede Mænd til at handle i Guds Navn i hans Værk her paa Jorden, og at Præstedømmet skal forblive paa Jorden, indtil Menneskenes Søn kommer for at regere. Amen.

DEN DANSKE MISSION.

De nu afsluttede Konferencemøder viste som et Hele en betydelig større Deltagelse end tidligere saavel af Fremmede som af Kirkens Medlemmer, hvorfor Udsigterne til en mere livlig Tilslutning synes lysere. Alle Møderne var meget vellykkede, og en god Aand gjorde sig gældende.

Soskende og Venners Gæstfrihed var meget paaskønnet, og vi bringer herved vor hjerteligste Tak til enhver, der viste Missionærerne Venlighed, og beder Herren velsigne dem alle.

ANKOMNE MISSIONÆRER.

Ældste Hyrum Domgaard ankom til København fra den Norske Mission den 22. Oktober og beskikkedes til at arbejde i Københavns Konference.

Ældste Anders Peter Andersen fra Burley, Idaho, ankom til København den 26. Oktober og beskikkedes til at arbejde i Aalborg Konference. Vi byder disse Brodre hjertelig velkommen til Missionen.

AFLØSNING.

Ældste Eugene F. Erickson er hæderlig aflost fra sin Virksomhed i Missionens Tjeneste med Tilladelse til at rejse hjem med S/S »Hellig Olav« den 12. November.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

NYE GRENE AF KIRKEN
oprettet i Sønderjylland.

Efter en af Missionspræsident Joseph L. Petersen forudgaaet Undersøgelse af Forholdene og Udsigterne for Evangeliets Indforelse i Sønderjylland, er det besluttet at oprette to Grene i denne Landsdel, nemlig i Haderslev og Sønderborg. Som Forstander i Haderslev Gren er beskikket Ældste Wm. Georgesen og som Medarbejder Ældste Searen W. Hansen. Som Forstander for Sønderborg Gren er beskikket Ældste C. A. Larsen med Ældste Alfred Sørensen som Medarbejder.

Vi haaber, at disse Herrens Tjenere maa have Guds Aands Vejledning og være nidkære i Forkyndelsen af det gengivne Evangelium til de Tusinder af Mennesker i denne Landsdel, som aldrig har hort derom.

Ligeledes er der oprettet en Gren i Helsingør med Ældste Hyrum Domgaard som Forstander og Ældste Achton C. Jensen som Medarbejder.

Vor Bøn er, at Herren vil velsigne dem alle i disse ansvarsfulde Kaldelser, og at de maa nyde den Glæde at se Frugten af deres Virksomhed.

EFTERAARSKONFERENCEN I AARHUS.

Konferencen indledes Fredag Aften den 15. Oktober med en Koncert af Sangkoret, under Ledelse af Eugene Erickson. Et udmærket Program var arrangeret, og Udførelsen høstede meget Bifald.

Søndag den 17. Oktober Form. Kl. 10½ afholdtes Søndagsskolekonference. Et godt Program, bestaaende af Korlektie, Klasseøvelser, Sang og Oplæsning blev udført af Børnene, under Ledelse af Skolens Forstander N. P. Thomassen, som derefter takkede Lærerne og Børnene for den Nidkærhed, der var udvist. Rosende Udtalelser blev gjort af Missionspræsident Joseph L. Petersen og Ældste P. S. Christiansen.

Konferencen fortsattes Eftermiddag Kl. 2 og aabnedes med at synge Salmen »O du Zion i Vest«, Bøn af Ældste Searen Hansen, hvorefter Salmen »O min Fader, du som kender« blev afsungen.

Præsident Mickelsen bød alle hjertelig velkommen og overlod Tiden til Missionærerne for at give Beretning om deres Arbejde.

Forstander for Esbjerg Gren, Ældste Hans Andersen, gav en god Rapport over denne Gren og tilføjede, at han tilligemed sin Medarbejder Searen Hansen havde besøgt Tønder og Omegn, hvor de havde uddelt en Del Literatur og haft mange gode Samtaler. Var meget tilfreds med at arbejde i Herrens Tjeneste.

Ældste J. Howard Fjeldsted gav Beretning om Odense Gren, bar sit Vidnesbyrd og udtalte sin Glæde i sit Arbejde.

Ældste Wm. Georgesen berettede, at Randers Gren syntes at være i en Opgangsperiode. Bar sit Vidnesbyrd, at Joseph Smith var en Guds Profet.

Præsiderende Ældste i Silkeborg, Emil Thomsen, havde sammen med sin Familie uddelt en Del kirkelig Literatur og haft Anledning til at faa flere gode Samtaler. Bar sit Vidnesbyrd om vor Kirkes Guddommelighed.

Præsident Rasmus Mickelsen gav en Rapport for Aarhus Gren og tilføjede, at Udsigterne var gode for Evangeliets Fremgang. Ældsterne Erickson og Larsen havde været villige til at uddele Literatur og bære Vidnesbyrd i nærliggende Landsbyer. Bar Vidnesbyrd om, at dette Værk er oprettet af Gud.

Missionspræsidenten foreslog at opholde i vor Tro og Bønner alle Kirkens Autoriteter, som de var foreslaaet og anerkendt ved den sidst afholdte Konference i Salt Lake City. Forslaget blev enstemmig vedtaget. Endvidere foresloges at opholde James E. Talmage som Præsident over den Europæiske Mission; May Booth Talmage som Præsidentinde over de kvindelige Hjælpeforeninger i den Europæiske Mission; Joseph L. Petersen som Præsident over den Danske Mission; Ida S. Petersen som Præsidentinde over de kvindelige Hjælpeforeninger i den Danske Mission; Wilhelmine J. Christiansen som assisterende Præsidentinde over de kvindelige Hjælpeforeninger i den Danske Mission; Peter S. Christiansen som Redaktør af Skandinaviens Stjerne og Rasmus Mickelsen som Præsident over Aarhus Konference. Alle Forslagene blev enstemmigt godkendt.

Dernæst foreslog Konferencepræsidenten at afløse følgende præsiderende Brødre i Aarhus Konference: Rasmus Mickelsen som Forstander for Aarhus Gren; Hans Andersen som Forstander for Esbjerg Gren; J. Howard Fjeldsted som Forstander for Odense Gren og Wm. Georgesen som Forstander for Randers Gren. Vedtaget enstemmigt.

Endvidere forsloges følgende: Forstander for Aarhus Gren Hans Andersen, med Eugene F. Ericksen og J. Howard Fjeldsted som Medarbejdere. Forstander for Esbjerg Gren Heber J. Christiansen, med R. T. Andersen som Medarbejder. Forstander for Odense Gren Philip Jensen og som Medarbejder Clifton E. Henricksen. Forstander for Sønderborg Gren C. A. Larsen, med Alfred Sørensen som Medarbejder. Forstander over Haderslev Gren Wm. Georgesen, med Searen W. Hansen som Medarbejder. Forstander for Randers Gren Holger Petersen, som Medarbejder Karl Thomsen. Præsiderende Ældste i Silkeborg Gren Emil Thomsen.

En Kvartet sang »Bønnestunden«.

Ældste N. P. Rasmussen gjorde nogle Bemærkninger vedrørende den udmærkede Søndagsskole-Præsentation, vi havde været Vidne til, og omtalte Bønnens Nødvendighed.

Ældste Heber J. Christiansen omtalte nogle af Evangeliets første Principper og bar sit Vidnesbyrd om Guds Kirkes Oprettelse i denne Tid.

Ældste Eugene Ericksen omtalte sit Samarbejde med Præsident Mikkelsen, med hvem han havde haft mange behagelige Timer, henførte sine Bemærkninger til sine Missionserfaringer og bar sit Vidnesbyrd, at Joseph Smith var en sand Guds Profet.

Ældste Holger Petersen omtalte den Helligaands Gave og dens Virkning. Sagde, at han vidste, det han forkyndte til Menneskene, var Jesu Kristi sande Evangelium.

Ældste Alfred Sørensen omtalte nogle af sine Missionserfaringer, haabede, vi maa blive trofaste, og bar sit Vidnesbyrd.

Præsident Mickelsen oplæste følgende Rapport for Aarhus Konference fra den 25. Marts til den 25. September 1926:

Møder afholdt 349, Skrifter uddelt 29.959, Hæfter uddelt 1448, Mormons Bøger uddelt 76, Andre Bøger uddelt 77, Abonnenter paa Skandinaviens Stjerne 35, Evangeliske Samtaler 3048, Fremmede besøgt 762, Børn velsignede 1. Personer døbt

11, tilhører Præstedømmet 60, Voksne Medlemmer 385, Børn 55, Total Medlemmer 478, Døde 1.

Mødet sluttedes med at synge Salmen »Hav Tak for Profeten, du sendte«, Bøn af Ældste Charles E. Larsen.

Mødet Kl. 7½ Aften overværedes af saa mange, som Lokalet kunde rumme. Der indlededes med at synge: »Hør i din Enbaarnes Navn«, Bøn af Ældste Hans Andersen, hvorefter Salmen »Guds Aand som en Ild nu begynder at lue« blev sungen.

Præsident N. J. Larsen, Københavns Konference, der var første Taler, omtalte Vejen, der fører til Livet, og bar sit Vidnesbyrd, at Joseph Smith var en sand Guds Profet.

Præsident Egert M. Larsen, Aalborg Konference, udtalte, at det, Verden mangler i vore Dage, er Vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus Guds Enbaarne Søn, og viste, hvorledes et saadant Vidnesbyrd kan erholdes.

Piano-Solo af Ældste Frank Van Cott.

Ældste P. S. Christiansen, København, gjorde nogle Bemærkninger om Evangeliets Gengivelse og dets Forkyndelse til alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk i de sidste Dage.

Solo, »Den ukendte Grav«, af Hugo D. Jørgensen.

Missionspræsident Joseph L. Petersen sagde, at hans Medlemsskab i Kirken skyldes, at Missionærer kom til hans Faders Hjem i en lille Landsby Nord for Aarhus og tilbød ham Skrifter at læse, hvilket havde til Følge, at han blev Medlem af Kirken. Omtalte, at vi lever i en Tid, da Menneskene ikke vil fordrage den sunde Lærdom, men tager sig Lærdomme i Hobetal. Bar Vidnesbyrd om, at Rigets Evangelium forkyndes overalt paa Jorden.

Præsident Mickelsen takkede alle for deres Gæstfrihed igennem Konferencen, hvorefter Mødet sluttedes med at synge: »Paa Bjergets høje Top«, Bøn af Clifton E. Henricksen.

Missionærmøde blev afholdt Mandag Form. under Ledelse af Missionspræsidenten, i hvilket blev givet mange gode Raad og Instruktioner.

Grensmøde afholdtes Mandag Aften. Der indlededes med at

synge Salmen »Nu vi os forsamle her«, Bøn af Ældste Heber J. Christiansen. Dernæst blev Salmen »Vi glædes og frydes i Sang med hverandre« afsungen. Ældste Lauritz Larsen oplæste Referatet fra forrige Grensmøde, hvilket enstemmigt godkendtes.

Derefter blev der afgivet Beretninger om de forskellige Organisationers Virksomhed i de forløbne seks Maaneder. For Kvindeforeningen af Marie Thestesen, for Søndagsskolen af N. P. Thomassen og for Ungdomsforeningen af Lauritz Larsen.

Grenens Forstander, Præsident R. Mickelsen, foreslog dernæst de forskellige Organisationers Ledere, Kredslærere og andre Funktionærer til Opholdelse i Menighedens Tro og Bønner, hvilket enstemmigt godkendtes. Kvindelig Hjælpeforening: Marie Testesen, Præsidentinde, Hedvig Petersen, 1. Raadgiver, Gertrude Kirstine Thomassen, 2. Raadgiver, Lily Jensen, Sekretær, Anna Vohlert Nielsen, Lærerinde, Dorthea Nielsen, Lærerinde, Anne Jørgensen Fischer, Lærerinde. Søndagsskolen: Niels P. Thomassen, Forstander, Mads Johansen, 1. Raadgiver, Lily Jensen, 2. Raadgiver, Eli Vohlert Nielsen, Sekretær, Gudrun Thomassen, Lærerinde, Ingeborg Christensen, Lærerinde, Lily Jensen, Lærerinde, Karla Vohlert Nielsen, Lærerinde, Eugene F. Erickson, Sangleder, Frida Jensen, Organist. Ungdomsforeningen: Lauritz Larsen, Præsident, Peter Vej Guldberg, 1. Raadgiver, Paula Jensen, 2. Raadgiver, Ellen Rasmussen, Sekretær, Eugene F. Erickson, Sangleder, Frida Jensen, Organist. Dorvogtere: Niels P. Thomassen og Simon P. Simonsen. Fornøjelses-Komité: Lauritz Larsen, Simon P. Simonsen og Lily Jensen. Laurits Larsen, Sekretær, Mads Johansen, assisterende. Sangkoret: Eugene F. Erickson, Sangleder, Frida Jensen, Organist; og hele Sangkoret. Kredslærere: Simon P. Simonsen, Ernst Jensen, Mads Johansen, Søren Jensen, Lauritz Larsen, Niels P. Thomassen og N. Christian Sorensen. Dernæst talte i Korthed Ældsterne Hans Andersen, P. S. Christiansen, Præsident Mickelsen og Missions-

præsident Joseph L. Petersen, der gav mange gode Raad og Vejledninger til de forsamlede, hvorefter Mødet sluttedes med Salmen »Hav Tak for Profeten, du sendte«, Bøn af Ældste Searen W. Hansen.

Tirsdag Aften afholdt Kvindeforeningen Basar med Program.

DEN NORSKE MISSION.

ANKOMST OG BESKIKKELSER.

Ældste Ole Andersen fra Pleasant Grove, Utah, ankom til Oslo den 17. Oktober med S/S »Oscar II« efter en meget behagelig Overrejse. Han er af Missionspræsident Martin Christophersen beskikket til at arbejde i Bergens Konference.

Ældsterne James Eriksen, Ogden, Utah, og Lorenzo Andersen, Brigham City, Utah, ankom til Oslo den 25. Oktober med S/S »Hellig Olav« efter en god Overrejse. Begge er beskikket til at arbejde i Oslo Konference.

Vi byder disse Brødre velkommen til den Norske Mission.

Ældste Elias Ellefsen er forflyttet fra Bergens Konference til Trondhjems Konference.

AFLØSNING.

Ældste Willard L. Arveseth er hæderlig afløst fra sin Mission med Tilladelse til at rejse til U. S. A. Ligeledes er Ældste Charley E. Petersen hæderlig afløst fra sin Mission i Norge. Disse to Brødre vil afrejse fra Oslo med S/S »Oscar II« den 30. Oktober. Vi ønsker dem en behagelig Overrejse.

Ældste Hyrum Domgaard er afløst fra sin Missionsvirksomhed i den Norske Mission med Tak og Ære for vel udført Arbejde, med Tilladelse til at virke Resten af sin Missionstid i den Danske Mission.

Ældste E. Biørn Halvorsen (lokal), der har virket som Missionær i den Norske Mission i godt to Aar, er hæderlig afløst og vil emigrere til de Forenede Stater om kort Tid.

DAAB.

Oslo Konference: Anne A. Næss, Oslo Gren, og Signe Johanne Larsen, Drammens Gren, blev indlemmet i Kirken ved Daab den 17. Oktober.

Martin Christophersen,
Missionspræsident.

HØSTKONFERENCEN I BERGEN.

Høstkonferencen i Bergen tok sin begyndelse fredag den 8. okt. med en aftenunderholdning av sangkoret, som i alle dele var meget vellykket. Korets unge, 18-arige dirigent ledet med en sjelden dyktighet og musikalsk evne.

Lørdag 9. okt. avholdtes et misjonærmote kl. 3 eftm., hvor ældstene fik anledning til at uttale sig og at bære sine vidnesbyrd. Misjonspræsident Martin Christophersen gav mange raad og formaninger og opmuntret brodrene til ikke at bli træt av at arbeide i Herrens vingaard.

Samme aften kl. 8 avholdtes et præstedomsmote, ledet av forstander Elias Ellefsen. Distriktslærerne avla sine rapporter. Broder Haakon Jensen blev ordineret til en ældste og kaldt til at virke som en misjonær i den norske misjon. Paktens Bok 84. kap. blev derefter droftet. Misjonspræsidenten omtalte præstedommets ansvar og betydning og opmuntret til lydighet, forklarte hvordan apostasiens aand fremkommer, sa at de, der bar det hellige præstedomme, er de bærende kræfter i kirken.

Sondagsskolekonference avholdtes sondag form. kl. 10,30, ledet av konferencepræsident Harald Sørensen. Aapnedes med sangen: »Vær velkommen«. Rapporter fra de forskjellige greners sondagsskoler blev git, hvorefter et udmerket program blev utført av barna. Misjonspræsidenten omtalte til slutning nodvendigheten av at gaa til sondagsskole.

Der var tilstede 100 voksne og ca. 50 barn.

Kl. 1 samme dag avholdtes et medlemsmøte, hvor rapporter fra de forskjellige grener blev avlagte, og misjonærne fik an-

ledning til at omtale sine misjonserfaringer, og at bære sine vidnesbyrd. Der var god fremgang i alle grener. Misjonspræsidenten gratulerte Bergens konference for de mange unge og trofaste misjonærer, der var utsendt derfra. Omtalte Guds straffedommer, der var ved at utgaa over de ugudelige.

Aftenmøte blev avholdt kl. 7, ledet av konferencepræsident Harald Sørensen. Aapnedes med sang av koret: »Skal vi svikte vore pakter«. Bøn av ældste William Bjørndal. Derefter sang: »Almakts Gud«. Konferencepræsidenten ønsket alle velkommen og fortalte konferencens hensikt, hvorefter forstander Elias Ellefsen omtalte Mormonismen som det eneste sande evangelium. Til avveksling sang koret: »Naar al min gjerning er forbi«. Misjonspræsidenten talte derefter om sine besok i de forskjellige grener, hvorefter han omtalte Galaterbrevet 1. kap. 6—9 vers, hvorav kunne sees, at der ogsaa var andre lærdommer paa Kristi tid. Sa at verden ikke anerkjender aabenbaring, ei heller vor kirkes organisasjon, men bar sit vidnesbyrd om, at denne lære er av Gud, og sa at alle de unge brødre, som sat paa forhøiningen, var villige til at forklare evangeliet paa grund av den urokkelige visshet de hadde om dette verk. Vi forventer ingen løn her i dette liv for vore opofrelser, men forventer den paa den anden side, idet vi følger Kristi eksempel.

Koret sang to numre: »Blæs sakte i storme« og »Send et frydefuldt raap«. Taksigelse av ældste E. Biørn Halvorsen.

Tilstede 200, derav 40 fremmede.

Et grensmøte blev avholdt mandag aften kl. 8, ledet av konferencepræsident Harald Sorensen. Kirkens generalautoriteter blev foreslaaet til opholdelse i vor tro og vore bønner av misjonspræsidenten, der tillike forklarte, hvor stor virkning en troendes bøn har, og tænk da naar hundrede tusener av de hellige opsender sine bønner til Faderen for kirkens ledende mænd, og disse trænger de helliges bønner. De forskjellige funktionærer i de forskjellige grener blev derefter opholdt. Konferencens forskjellige organisationer var alle i en god for-

fatning, og verket har hat god fremgang. Frelserens ord: »Fød mine faar«, har isandhet været efterfulgt her i denne konference, og han var fornøiet med det arbeide, som var blit utført.

Ældste Elias Ellefsen blev derefter avløst fra sin stilling som forstander for Bergens gren, med tak og ære for vel utført arbeide, og blev beskikket til at virke som forstander for Trondhjems gren. Ældste Haakon Jensen blev ogsaa beskikket til at virke som misjonær i Trondhjems konference.

Tirsdag aften avholdtes en fest som avslutning paa konferencen og var tillike en avskedsfest for ældste Elias Ellefsen og ældste Haakon Jensen. Et udmerket program bestaaende av taler, deklamation, sang og musik blev utført, og der blev serveret chocolade og smørrebrød.

Onsdag aften den 13. okt. avholdtes en fest for søndagsskolens barn. *Ivar Fløisand.*

Thi derfor er Evangeliet forkyndt for de døde, at de vel skal dømmes for Mennesker i Kødet, men leve for Gud i Aanden. (1. Pet. 4: 6.)

Den, som siger, at han er i Lyset, men hader sin Broder, han er i Mørket.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 320.)

Den anden Prøvestand. Den Slags Materie, som er ejendommelig for denne Jord og det saakaldte materielle Univers, udgør ligeledes en vigtig Del af hele Universet. Ingen Aand kan erholde virkelig Herredømme over Universet, før den tilfulde forstaar at bruge og beherske denne Slags Materie. Det næste Skridt i disse intelligente Væseners Uddannelse var derfor at gøre dem bekendte med den grovere Materie. Følge-

lig forlod Aanderne Aandeverdenen, blev fodte til Verden og kom til Jorderiget, denne Verden, vi nu bebor, og hvor vi, som Mænd og Kvinder, er iført Legemer af en grovere Materie, saa at vi desbedre kan blive inderlig fortrolige med og lære saa meget, som vi kan, angaaende deres Muligheder.

Dette Liv kaldes Menneskets anden Prøvestand. Hovedojemedet med Menneskets Tilværelse i denne Prøvestand er, at det ved at være iført et jordisk Legeme og formedelst personlig Erfaring kan blive fuldstændig fortrolig med Jordelivet og lære dets Vilkaar at kende, saa at det derved kan blive dygtiggjort til for evig at gore Fremskridt.

Den tredie Provestand. Omsider forlader vi denne Verden, men optræder i en anden; for en kort Tid adskilles vor udodelige Aand fra vort jordiske Tabernakel; men til sidst modtager vi et Legeme, der bestaar af begge de omtalte Slags universal Materie. I denne, den saakaldte tredie Prøvestand, er baade den aandelige og den grovere Materie, hvoraf vort endelige Legeme bestaar, repræsenteret i deres Essens, hvilket tillader utvungen Bevægelighed og uhindret Tankegang. Disse celestiale Legemer, som de benævnes, forbinder Intelligensen med alle Dele af Universet og bliver til mægtige Hjælpemidler under disse Væseners vedvarende Sogen efter Sandhed. Dette er Menneskets tredie Prøvestand.

Disse tre udgor altsaa Menneskets tre Tilværelser, hvilke, saa vidt vides, er alle Menneskets Tilværelser.

Det gør kun lidt til Sagen, enten de foregaaende Angivelser i enhver Enkelthed og til Punkt og Prikke er aldeles nøjagtige eller ej. Hovedsagen er, at Mennesket maa gennemgaa Erfaringens Skole; at det maa bemægtige sig den ene Erfaring efter den anden for at opnaa det forønskede Herredømme over det ydre Univers, og at vi, som horer Jorden til, for nærværende gennemgaar en Prøvestand, udelukkende bestemt paa at være et Led i vor videre Uddannelse.

Evigvarende Glæde. Det siger sig selv, at man i enhver Tilværelse og ved ethvert Skridt fremad opnaar en grundigere

Kundskab angaaende Naturens Love. Naar selvbevidste, aktive Viljer saaledes ivrigt arbejder sig frem, bliver Resultatet, formedelst den nyerhvervede Kundskab, at Mennesket endnu mere fuldkomment indordner sig under Loven. Jo mere fuldstændig Loven overholdes, des større er Menneskets Bevidsthed om fuldkommen Glæde. Foroget Kundskab opnaas gennem hele det evige Liv; og ved forøget Kundskab gøres Loven mere og mere anvendelig for Mennesket og bringer det til sidst en tilsvarende større Glæde. Derfor er det, at evigt Liv er Guds største Gave, og at Evangeliets Plan er uvurderlig.

MENNESKETS HANDLEFRIHED.

Spørgsmaalet om hvert enkelt intelligent Væsens Rettigheder før sit eget Vedkommende og overfor alle andre maa have været og altid vedblive at være af højeste Vigtighed.

I Begyndelsen. Ethvert intelligent Væsen har fra Begyndelsen af været i Besiddelse af en individuel og selvstændig Vilje, der paa en uafhængig Maade og i større eller mindre Grad har virket paa det ydre Univers. Ethvert Væsen har, formedelst dets Udviklingsvilje, lært mere og mere angaaende Naturens Kræfter og om Maaden, hvorpaa de kan kontrolleres. Enhver har bestræbt sig paa at anvende denne Kundskab om de omkring ham værende Kræfter til sit eget Behov og sine egne Ønskers Tlfredsstillelse.

Det er klart, at eftersom mange Viljer har været saaledes beskæftigede, kunde det let hænde, at forskellige individuelle Viljer kunde bruge den erhvervede Kundskab i forskellige Retninger, efter deres egne forskellige Begæringer. Derfor er det tænkeligt, at *en* Vilje muligvis vilde forsøge paa at kontrollere de omgivende Kræfter til Gavn for sig selv; men samtidigt saaledes, at det havde den modsatte Virkning paa en anden. Hvad der er ønskeligt for den ene, er i Almindelighed ønskeligt for alle, eftersom alle Aanderne saa at sige er støbt i den samme Form og har den samme Oprindelse. Ikke desmindre er det ligeledes klart, at naar man paatager sig In-

dividualitet, er der altid Mulighed for, at *en* Vilje vil komme til at modvirke en anden til Skade for den ene — eller muligvis for begge.

Den universale Udviklingsplan kan kun folges uhindret, naar alle de intelligente Væsener indenfor denne arbejder i Harmoni tilsammen for alle og enhvers gensidige Opbyggelse. Den eneste Løsning af Problemet vedrørende den mulige Konflikt som Følge af den Virksomhed, en stor Skare af Væsener udfolder i en eller anden Retning, er en gensidig Overenskomst mellem dem for det almene Vel. De Love, der er vedtaget for at sikre Samfundets Velfærd, maa overholdes lige saa strengt som Naturens Love. Enhver kan handle frit og tilfulde bruge sine Kræfter i hvilken som helst Retning, for saa vidt han ikke overtræder den almindelige Lov og derved krænker andres Frihed. Den enkeltes Rettigheder maa aldrig overskygge det hele Samfunds.

Raadet i Himmelen. Et dunkelt, men overordentlig tiltrækkende Billede er kommen ned til os angaaende en Tildragelse, der fandt Sted i Menneskets aandelige Tilværelse, den første Provestand, og som staar i Forbindelse med dette Spørgsmaal, vedørende de Rettigheder, der tilhorer den enkelte og de mange, Individet og Samfundet.

I Tidens Lob blev der født en Familie af Aander, den talløse Hær, der var bestemt til at bebo Jorden; og disse aandelige Væsener var nu beredt til at modtage en hojere Udvikling i en anden Sfære. Gud, disse Aanders Fader, saa, at de nu var rede til at erholde større Lys, hvorfor han kom ned blandt dem for at drofte deres Fremtid. Gud, som det hojeste Væsen, havde udtænkt en Plan, en stor og altomfattende, ifølge hvilken enhver Aand kunde betræde sin anden Tilværelse og dér lære den grovere Materies Egenskaber at kende. Imidlertid, eftersom enhver intelligent Aand er i Besiddelse af en fri og selvstændig Vilje, som altid maa respekteres, sammenkaldte Gud disse Aander og fremlagde sin Plan for dem til Godkendelse.

I dette store Raad, hvorfra kun et fjernt og taaget Billede er os overladt, blev det store Spørgsmaal vedrørende Menneskets Handlefrihed drøftet. Det væsentlige i den Plan, Gud fremlagde for Raadet — saa vidt Beretningen er naaet os — var dette: At Aanderne, der midlertidig vilde glemme deres Ophold i Aandernes Hjem, skulde blive givne et Legeme, bestaaende af grovere Elementer end Aanden, og være denne Universets grovere Materie underkastet samt til sidst lide en legemlig Død.

For at bringe en evig, fri Aand under Materiens Trældom og Glemsomhedens Aag, var det nødvendigt, at en eller anden paabegyndte Arbejdet ved selv, billedlig talt, at overtræde en given Lov, saaledes at Racen derved kunde blive Døden underkastet. Dette kan nærmest lignes ved et med Vilje foretaget Brud paa Linien, der fører elektrisk Lys og Kraft til en By, i den Hensigt at foretage Reparationer eller Udvidelser. En eller anden maatte afbryde denne Evighedens Strøm og paa denne Maade midlertidig bringe Menneskets jordiske Legeme under den grovere Materies Herredømme. Adam, det første Menneske, blev valgt til at udføre dette Arbejde. Ved forsætlig at overtræde en aandelig Lov blev han Døden underkastet og paafører alle sine Efterkommere den samme Arv. Dette var den saakaldte første Synd eller »Adams Overtrædelse«. For at opnaa eller meddele større Glæde maa mindre Smerter ofte udholdes.

(Fortsættes.)

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Norge og Danmark. Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording.